

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ इति अनुशासनपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ ७३ ॥ सर्वेषामिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

सत्येषां वृत्तिदाता स्यात्स चैतान्प्रतिपालयेत् ॥ कनिष्ठास्तं नमस्येरन्सर्वे छंदानुवर्तिनः ॥ १७ ॥ तमेव चोपजीवेरन्यथैव पितरं तथा ॥ शरीरमेतौ सृजतः पिता माता च भारत ॥ १८ ॥ आचार्यशास्ता याजातिः सा सत्या सा जराऽमरा ॥ ज्येष्ठामातृसमाचापि भगिनी भरतर्षभ ॥ १९ ॥ भ्रातुर्भार्या च तद्वत्स्याद्यस्या बाल्ये स्तनं पिबेत् ॥ २० ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पञ्चदशधर्मे ज्येष्ठकनिष्ठवृत्तिर्नाम पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ ७३ ॥ युधिष्ठिर उवाच सर्वेषामेव वर्णानां म्लेच्छानां च पितामह ॥ उपवासे मतिरियं कारणं च न विद्महे ॥ १ ॥ ब्रह्मक्षत्रेण नियमाश्च र्तव्या इति नः श्रुतं ॥ उपवासे कथं तेषां कृत्यमस्ति पितामह ॥ २ ॥ नियमांश्चोपवासांश्च सर्वेषां ब्रूहि पार्थिव ॥ आप्नोति कांगतिं तात उपवासपरायणः ॥ ३ ॥ उपवासः परं पुण्यमुपवासः परायणं ॥ उपोष्ये ह नरश्रेष्ठ किं फलं प्रतिपद्यते ॥ ४ ॥ अधर्मान्मुच्यते केन धर्ममाप्नोति वा कथं ॥ स्वर्गं पुण्यं चलभते कथं भरतसत्तम ॥ ५ ॥ उपोष्य चापि किं तेन प्रदेयं स्यान्नराधिप ॥ धर्मेण च सुखानर्थं ह्यभेद्येन ब्रवीहि तं ॥ ६ ॥ वैशंपायन उवाच एवं ब्रुवाणं कौंतेयं धर्मज्ञं धर्मतत्त्ववित् ॥ धर्मपुत्रमिदं वाक्यं भीष्मः शांतनवो ब्रवीत् ॥ ७ ॥ भीष्म उवाच इदं खलु मया राजन् श्रुतमासीत् पुरा तनं ॥ उपवासविधौ श्रेष्ठा गुणाये भरतर्षभ ॥ ८ ॥ ऋषिर्मांगिरसं पूर्वपृष्ठवानस्मि भारत ॥ यथा मां त्वं तथैवाहं पृष्ठवांस्तं तपोधनं ॥ ९ ॥ प्रभमेतं मया पृष्ठो भगवानग्निर्भवः ॥ उपवासविधिं पुण्यमाचष्ट भरतर्षभ ॥ १० ॥ अंगिर उवाच ब्रह्मक्षत्रे त्रिरात्रं तु विहितं कुरु नंदन ॥ द्विस्त्रिरात्रमथैकाहं निर्दिष्टं पुरुषर्षभ ॥ ११ ॥ वैश्याः शूद्राश्च यन्मोहादुपवासं प्रचक्रिरे ॥ त्रिरात्रं वा द्विरात्रं वा तयोर्व्युष्टिर्न विद्यते ॥ १२ ॥ चतुर्थभक्तक्षपणं वैश्वेशूद्रे विधीयते ॥ त्रिरात्रं न तु धर्मज्ञैर्विहितं धर्मदर्शिभिः ॥ १३ ॥ पंचम्यां वापि षष्ठ्यां च पौर्णमास्यां च भारत ॥ उपोष्य एकभक्तेन नियतात्मा जितेन्द्रियः ॥ १४ ॥ क्षमावानरूपसंपन्नः श्रुतवांश्चैव जायते ॥ नानपत्यो भवेत्प्राज्ञो दरिद्रो वा कदाचन ॥ १५ ॥ यजिष्णुः पंचमीं षष्ठीं कुले भोजयते द्विजान् ॥ अष्टमीमथ कौरव्यरुष्णपक्षे चतुर्दशीम् ॥ १६ ॥ उपोष्य व्याधिरहितो वीर्यवानभिजायते ॥ मार्गशीर्षे तु यो मासमेकभक्तेन संक्षिपेत् ॥ १७ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ब्रह्मक्षत्रे त्रिरात्राधिकमुपोषणं नेष्टं द्विस्त्रिरात्रं षड्रात्रं सर्वेषां अथ आश्रमांतरे कचित् निर्दिष्टं ॥ ११ ॥ व्युष्टिः फलम् ॥ १२ ॥ दिनस्य द्वे भक्ते तत्र चतुर्थस्य भक्तस्य क्षपणं द्विरात्रमभोजनमित्यर्थः न तु त्रिरात्रे तेषामस्ति इत्याह त्रीति ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ यजिष्णुः देवतापूजनशीलः कुले स एव महानन्धदाता भवतीत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥